

97. КАРАДЖА ПЕНА ДУМАШЕ

Караджа Пена думаше:

– Пено лъо, сестро по-малка.

Беглик се пише, Пено лъо,

Беглик кошове да карам,

да карам, да ги продавам.

Пена Караджа думаше:

– Байне ле, бате Стефане,

тук седи, Стефане, не ходи,

беглика е лоша работа.

Който с беглика отиде,

жив се назад не връща.

Че стана Караджа, отиде,

беглик отново да кара,

вървели що са вървели,

до бели Дунав допрели.

Седнали да си починат.

Караджа на бряг поседна,

каварджик перчем чешеше,

чеше, хем говореше:

– Перчанко, ти мой къдрьо лъо,

къде ли ще се ветрееш,

из сливенските казарми,

и Ямболските чаршии.

Караджа в Дунав бутнали,

Караджа плува, говори:

– Клета му душа, проклета,

който сестра си не слуша,

жив се назад не връща.